

Пейо Яворов
Сън

Сънувах те и тая нощ, о мила,
сънувах те — бленуваща до мен,
глава на рамото ми прислонила.

Тъмните бяха ярко озарени:
очите ти — през погледа ми замъглен —
горяха, в бъдещето устремени...

Тъй нявга бе, — то бяха дни честити! —
додето ти разумно се смири,
додето ти на всичко се насити.

Пробудих се и в мрака безпросветен
заплаках аз — и роних сълзи до зори
за твоя край и моя дял несретен...